

Butlletí de L'Avenç Obrer Català

Adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Any I

Núm. 7

Feixismes

Aquests darrers dies, amb motiu de la denúncia de «Solidaridad Obrera» contra els «Escamots», el mot feixisme ha pres un relleu extraordinari. El nostre partit — l'Esquerra Republicana de Catalunya — ha estat atacat per tot arreu a base d'atribuir-li una actuació de força arbitrària per tal de sostenir-se.

Les manifestacions de Miquel Badia han tingut la propietat d'abrandar la foguera, encara.

Però el que és més curiós del cas, és que els «Escamots» no són una colla de feixistes, sinó bons ciutadans disposats a sacrificar llurs vides per tal d'assolir la pau que a algú interessa de veure lluny de Barcelona.

Una cosa curiosa que han fet notar les susdites manifestacions, és que uns homes anàrquics, quan necessiten protecció, volen que existeixi i es faci complir una llei al marge de la qual ells volen actuar.

I encara una altra: uns homes super-revolucionaris van d'acord amb uns altres tan poc actius en aquest sentit com són les hosts del Sr. Lerroux, segons manifestacions del mateix periòdic portantvèu de llur ideari, acceptant l'apoi d'«El Progreso».

I encara, finalment, és curiós — molt curiós! — que contra el feixisme imaginari de l'Esquerra oposin, en darrer recurs, per tal d'enderrocar-lo, uns procediments de força que no són altra cosa que *feixisme*, *feixisme* pur.

Voleu dir que això del feixisme existent no és altra cosa que una al·lucinació que molts ciutadans voldrien veure efectiva, però exercint-la ells?